

**Költők a muzsikáról
és muzsikáló költők versei**

Bessenyei György

Az eszterházi vigasságok

Szent Jakab havának 13dik napján – részlet

„Kacagás, kiáltás szaladt a fák között,
Ki-ki amint tetszett, akként lövöldözött.
A futó vadacskák vérekbe hullottak,
Hol felfelé szöktek, hol hasra lapultak,
Lárma, nyargalódzás, puskázás hallatott,
Aki itt lehetett, kedvvel mulathatott.
A vadászsereg így végre megfáradván,
Visszafelé fordul, ebédhez indulván.

Ebédjek elmúlik, muzsikát kezdenek,
Az aranyas szobák játékkal eltelnek.
Zúdul a hang hamar, s lármáját indítja;
De magát hirtelen ismét csillapítja.
Vidámít egyszerre, majd megént elaltat,
Hol felrijadást tesz, hol csendesen nyugtat:
Mintha szárnyat fűzne a szív érzéséből,
S repülni akarna az ember mellyéből;
Úgy van a muzsika, felzendült hangjával,
Nem tudja, mit tegyen nyűglődvén magával.
Vergődik tűzében mindég, s fohászkodik,
Most csendesen örül, majd ismét bánkódik.”

(1772)